EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 18.1.2021
COM(2021) 25 final

2021/0012 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

milles sätestatakse seoses COVID-19 puhanguga ajutised erimeetmed teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise kohta teatavates transpordialaste õigusaktide valdkondades määruses 2020/698 osutatud perioodidele järgnevatel võrdlusperioodidel

(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesoleva ettepanekuga esitatud määruse eesmärk on sätestada lisaks määruses (EL) 2020/698[1] sätestatutele täiendavad konkreetsed ja ajutised meetmed, mida kohaldatakse teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise ja kehtivusaja pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise suhtes erakorraliste asjaolude tõttu, mille jätkuv COVID-19 pandeemia on maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas põhjustanud.

COVID-19 puhang ja sellega seotud rahvatervise kriis on liikmesriikide jaoks enneolematu väljakutse ning suur koormus riigi ametiasutuste, ELi kodanike ja ettevõtjate jaoks eelkõige transpordisektoris. COVID-19 kriis on tekitanud erakorralised asjaolud, mis mõjutavad liikmesriikide pädevate asutuste tavapärast tegevust ja veoettevõtjate tööd seoses eri transpordisektorites täidetavate haldusformaalsustega. Neid asjaolusid ei olnud asjaomaste liidu õigusaktide vastuvõtmise ajal võimalik ette näha.

COVID-19 puhangu tõttu vaja minevate riiklike meetmete tõttu ei suuda veoettevõtjad ja teised asjaomased isikud paljudel juhtudel täita vajalikke formaalsusi või menetlusi, et järgida tunnistuste, litsentside või lubade uuendamise, pikendamise või jätkuva kehtivusega seotud liidu õiguse teatavaid sätteid. Lisaks ei pruugi liikmesriikide pädevatel asutustel samadel põhjustel olla võimalik täita liidu õigusega kehtestatud kohustusi ja menetleda veoettevõtjate esitatud vastavaid taotlusi enne kohaldatavate tähtaegade möödumist.

Seetõttu pikendati määrusega (EL) 2020/698 teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade kehtivusaega ning lükati edasi teatavate korraliste kontrollide ja jätkuõppe tegemine, mis asjaomaste liidu õigusaktide kohaselt oleks pidanud toimuma ajavahemikus 1. märtsist 2020 (või teatavatel juhtudel 1. veebruarist 2020) kuni 31. augustini 2020 kuue kuu (või teatavatel juhtudel seitsme kuu) võrra.

Lisaks leidis mõni liikmesriik, et teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamine ning teatava jätkuõppe või korralise kontrolli läbimine on ka pärast 31. augustit 2020 tõenäoliselt praktiliselt võimatu liikmesriigi poolt COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu. Seetõttu esitasid nad vastavalt määruse (EL) 2020/698 sätetele komisjonile põhjendatud taotlused loa saamiseks kõnealuse ajavahemiku või mõlema täiendavaks individuaalseks pikendamiseks. Komisjon võttis vastu kuus sellist pikendamist lubavat otsust[2].

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 2020. aasta määrus (EL) 2020/698, milles sätestatakse seoses COVID- 19 puhanguga ajutised erimeetmed teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise kohta teatavates transpordialaste õigusaktide valdkondades, ELT L 165, 27.5.2020, lk 10.

[2] Komisjoni 25. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1236, millega lubatakse Madalmaadel pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklites 2 ja 3 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 282, 31.8.2020, lk 19); Komisjoni 26. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1235, millega lubatakse Kreekal pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklis 4 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 282, 31.8.2020, lk 17); Komisjoni 20. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1219, millega lubatakse Itaalial pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklis 2 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 277, 26.8.2020, lk 16); Komisjoni 21. augusti

COVID- 19 puhang on mõjutanud kogu liitu, kuid mitte igal pool ühtmoodi. Puhang on liikmesriike mõjutanud erineval määral ja eri perioodidel. Võttes arvesse, et erandid tavaolukorras kohaldatavatest õigusnormidest peaksid piirduma vajalikuga, lubati määrusega (EL) 2020/698 liikmesriikidel jätkata nimetatud õigusaktide kohaldamist ilma kõnealuses määruses sätestatud erandeid kohaldamata, kui nimetatud õigusaktide kohaldamine oli praktiliselt võimalik (loobumisklausel). Sellisel juhul oli asjaomastel liikmesriikidel õigus mitte kohaldada teatavate õigusaktidega seotud erandeid,[3] teavitades sellest esmalt komisjoni[4].

Roheliste transpordikoridoride ajakohastamist käsitlevas teatises[5] leidis komisjon, et kõik määruses (EL) 2020/698 sisalduvad paindlikkussätted on osutunud vajalikuks ja kasulikuks. COVID-19 taaslevikuga seoses teatas komisjon ka heakskiidust ettepanekule asjakohase korra ajakohastamiseks viisil, mis võimaldab vajalikke erandeid kohaldada kõigil liikmesriikidel, sealhulgas nendel, kes on otsustanud kõnealuse määruse rakendamata jätmise kasuks. Komisjon leidis siiski, et kõik sellised seadusandlikud meetmed on ajutised, st et need on loodud teatud konkreetseks ajavahemikuks ja kehtivad piiratud aja jooksul.

Hoolimata COVID-19 puhangu põhjustatud olukorra teatavast paranemisest 2020. aasta suvel, on COVID-19 mõju püsimine ja teatavatel juhtudel süvenemine 2020. aasta sügisel sundinud liikmesriike säilitama ja teatavatel juhtudel tugevdama pandeemia leviku tõkestamiseks võetud meetmeid.

Nende meetmete tõttu on veoettevõtjatel ja teistel asjaomastel isikutel jätkuvalt raske täita tunnistuste, litsentside või lubade uuendamiseks või pikendamiseks vajalikke liidu õiguse kohaselt nõutavaid formaalsusi või menetlusi või muid meetmeid ning läbida korralist kontrolli või jätkuõpet, et säilitada nende kehtivus.

Liikmesriikide pädevatel asutustel ei pruugi samadel põhjustel jätkuvalt olla võimalik täita liidu õigusega kehtestatud kohustusi ega menetleda veoettevõtjate esitatud asjaomaseid taotlusi kohaldatavate tähtaegade jooksul.

Selleks et tagada siseturu sujuv toimimine, transpordiohutuse kõrge tase ja õiguskindlus ning vältida võimalikke turuhäireid, samuti tagada õiguskorra jätkuvus, on nüüd vaja vastu võtta ajutised sätted, millega pikendatakse selliste tunnistuste, litsentside või lubade kehtivust, mis oleksid muidu kaotanud kehtivuse või muidu kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 (edaspidi „võrdlusperiood“). Kõnealused dokumendid peaksid jääma kehtima mõistliku aja jooksul COVID-19 puhangu ajal ja pärast seda (edaspidi „pikendusperiood“).

2020. aasta otsus (EL) 2020/1240, millega lubatakse Bulgaarial pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklis 3 sätestatud tähtaega (ELT L 284, 1.9.2020, lk 7); Komisjoni 31. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1282, millega lubatakse Prantsusmaal pikendada teatavaid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklites 11, 16 ja 17 sätestatud tähtaegu (ELT L 301, 15.9.2020, lk 9); Komisjoni 25. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1237, millega lubatakse Ühendkuningriigil pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklites 3 ja 11 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 282, 31.8.2020, lk 22).

[3] Direktiiv 2006/126/EÜ, määrus (EL) nr 165/2014, direktiiv 2014/45/EL, määrus (EÜ) nr 1072/2009, määrus (EÜ) nr 1073/2009 ja direktiiv 2007/59/EÜ.

[4] Asjaomased teated avaldati Euroopa Liidu Teatajates ELT C 182I (2.6.2020), ELT C 183I (3.6.2020), ELT C 189 (5.6.2020), ELT C 190I (8.6.2020), ELT C 193I (9.6.2020) ja ELT C 200I (15.6.2020).

[5] Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule majanduse elushoidmiseks vajalike roheliste transpordikoridoride ajakohastamise kohta COVID-19 pandeemia taasleviku tingimustes, dokument COM (2020) 685, 28.10.2020.

Samuti tuleks pikendada asjaomaste formaalsuste tähtaegu ning säilitada vastavalt litsentside, tunnistuste ja sarnaste dokumentide kehtivus. Vajaduse korral tuleks lubada ja muuta kohustuslikuks nõuetekohast kontrolli võimaldavad alternatiivsed vahendid. Nii on see näiteks sõidumeerikute valdkonnas, kui juhikaardid kaotavad kehtivuse ja uut kaarti ei ole võimalik väljastada.

Lisaks on, nagu ka määruse (EL) 2020/698 kontekstis, võimalik, et asjaomase liikmesriigi võetud meetmete tõttu, mille eesmärk on tõkestada või piirata COVID-19 levikut, ei ole tunnistusi, litsentse või lube praktiliselt võimalik uuendada ka pärast kavandatud määruse ühes või mitmes asjakohases sättes osutatud tähtaega. Kui komisjon leiab asjaomase liikmesriigi poolt sellisel juhul esitatud taotluse põhjal 1. aprilliks 2021, et asjaolud seda õigustavad, peaks komisjonil olema võimalik anda kõnealusele liikmesriigile luba pikendada asjaomast ajavahemikku. Selline pikendamine peaks piirduma ajaga, mis on vajalik sellise ajavahemiku arvesse võtmiseks, mille jooksul formaalsuste, menetluste, kontrollide ja jätkuõppe läbiviimine võib jääda praktiliselt võimatuks, ning mis mingil juhul ei tohiks olla pikem kui kuus kuud.

Nagu on märgitud roheliste transpordikoridoride ajakohastamist käsitlevas teatises, tuleks õigusaktis, millega kehtestatakse erandid täiendavaks perioodiks pärast määrusega (EL) 2020/698 hõlmatud võrdlusperioodi, samuti näha liikmesriikidele ette võimalus mitte kohaldada kõnealuses õigusaktis sätestatud erandeid, kui väljaspool neid erandeid kohaldatavate sätete kohaldamine oli praktiliselt võimalik.

Seega, sarnaselt määrusele (EL) 2020/698, sisaldab käesolev kavandatud määrus ka võimalust jätta see rakendamata, kui liikmesriigid ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu puutunud ja tõenäoliselt ei puutu kokku raskustega, mis muudaksid tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise võrdlusperioodil praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriigid on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid selliste raskuste leevendamiseks. Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada selliseid erandeid, ei tohiks takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud sellistele eranditele, mida kohaldatakse teises liikmesriigis. Tehakse ettepanek laiendada seda võimalust eranditele (mis vastavad konkreetsetele õigusaktidele), mida ei olnud ette nähtud määruses (EL) 2020/698. Õiguskindluse tagamiseks peaksid liikmesriigid teavitama komisjoni oma otsusest mitte kohaldada käesolevas määruses sätestatud erandeid enne, kui selle sisulised sätted muutuvad kohaldatavaks.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Käesolevas määruses käsitletavad õigusaktid ei sisalda sõnaselgeid sätteid, mis võimaldaksid pikendada tunnistuste, lubade või litsentside kehtivust COVID-19 kriisi põhjustatud olukordades. Seepärast on vaja vastu võtta asjakohased sätted, et võtta arvesse praeguse kriisi mõju ning tagada üksikisikutele ja ettevõtjatele ning liikmesriikide ametiasutustele õiguskindlus.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Transpordi ja sellega seotud teenuste siseturu tõhus toimimine sõltub transporditeenuste pidevast osutamisest ettevõtjate poolt. Kuna ettevõtjatel ei ole võimalik kohaldatavaid nõudeid täita, võivad praeguse kriisi negatiivsed tagajärjed kahjustada nende tegevust. See võib kaasa tuua ka selliseks tegevuseks vajalike töötajate puuduse, kuna neil puuduvad vajalikud kehtivad dokumendid, mis võimaldaksid oma kutsealal seaduslikult tegutseda.

Ettepanekus esitatud määruse sätetes käsitletakse jätkuvalt määruse (EL) 2020/698 eesmärki lahendada see oluline probleem, tagades õiguskindluse ja võimaldades kutsealal tegutsemist transpordisektoris.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Ettepanek põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 91 ja artikli 100 lõikel 2.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt võib liit meetmeid võtta ainult juhul, kui liikmesriigid ei suuda kavandatud eesmärke üksi saavutada. Käesoleva ettepaneku aluseks olevad probleemid on seotud liidu õiguse tingimustega ja neid saab lahendada üksnes liidu õiguse sätetega, st ajutiste eranditega.

• Proportsionaalsus

Kõnealune liidu meede on vajalik, et saavutada asjakohastes liidu õigusaktides sätestatud mehhanismide nõuetekohane toimimine, võttes arvesse praeguse COVID-19 puhangu ulatust ja tõsidust. Kavandatav määrus sisaldab sihipäraseid ajutisi meetmeid, mis on rangelt seotud praeguse COVID-19 puhanguga ning piirduvad sellega, mis on vajalik õiguskindluse, transpordiohutuse ja siseturu sujuva toimimise tagamiseks.

• Vahendi valik

Käesolevas ettepanekus käsitletakse konkreetseid sätteid, mis mõjutavad mitme direktiivi ja määruse kohaldamist. Kavandatava õigusakti sätteid tuleks kohaldada viivitamata ja need peaksid olema vahetult kohaldatavad, et tagada kohe õiguskindlus veoettevõtjate ja teiste asjaomaste isikute ning liikmesriikide ametiasutuste jaoks. Seetõttu tuleks asjaomaste tunnistuste, lubade ja litsentside kehtivust ning korraliste kontrollide, jätkuõppe või eksamite läbimise kohustust pikendada *ex lege*, isegi kui asjaomased küsimused on reguleeritud direktiiviga. Nagu ka määruse (EL) 2020/698 puhul, millel on samad eesmärgid kui käesoleval ettepanekul, peaks käesolev õigusakt olema määruse vormis, mis on vahetult kohaldatav ja mida ei ole vaja siseriiklikku õigusesse üle võtta.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

• Konsulteerimine sidusrühmadega

Probleemi kiireloomulisuse tõttu ei ole sidusrühmadega ametlikult konsulteeritud. Siiski on nii liikmesriikide ametiasutused kui ka sidusrühmad kutsunud komisjoni üles võtma vastu ettepanekut määruses (EL) 2020/698 esitatud erandite kehtivuse pikendamiseks. Eelkõige on komisjon olnud pidevas kontaktis liikmesriikide pädevate asutustega ning korrapäraselt analüüsinud kõnealuse määruse sätete kohaldamist, saanud neilt teavet nende konkreetse olukorra ja erandite pikendamise taotluste kohta.

• Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Nagu eespool selgitatud, ei olnud eksperdiarvamusi olukorra kiireloomulisuse tõttu võimalik nõuetekohaselt koguda.

- **Mõjuhinnang**

Olukorra kiireloomulisuse tõttu ei ole mõjuhinnangut tehtud. Käesoleva ettepanekuga ei muudeta asjaomaste liidu õigusaktide põhimõtteid ja mehhanisme ning sellega ei panda asjaomastele pooltele uusi kohustusi. Selle peamine eesmärk on sätestada seoses praeguse COVID-19 pandeemiaga erandlikel põhjustel lühikeseks ajaks tunnistuste, litsentside või lubade kehtivuse ning teatavate tähtaegade pikendamine.

- **Põhiõigused**

Ei kohaldata.

4. MÕJU EELARVELE

Ei kohaldata.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Meede ei hõlma konkreetset järelevalve- ega aruandluskorda. Ei ole endiselt selge, kuidas COVID-19 areneb. Võivad saabuda järgmised nakkuslained, tuues kaasa uusi liikumispiiranguid. Arvesse tuleb võtta ka eri liikmesriikide konkreetset olukorda. Seetõttu tuleks komisjonile anda volitused anda iga liikmesriigi esitatud taotluse alusel luba täiendavate ajavahemike kohaldamiseks sarnaselt määruses (EL) 2020/698 sätestatuga.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiiv 2003/59/EÜ reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteesõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 3820/85 ja nõukogu direktiivi 91/439/EMÜ muutmise ja nõukogu direktiivi 76/914/EMÜ[6] kehtetuks tunnistamise kohta

Direktiivis 2003/59/EÜ on sätestatud elukutseliste veoki- ja bussijuhtide alus- ja jätkuõppele seatud nõuded, mille eesmärk on tagada liiklusohutus Euroopa teedel. Direktiivi eesmärk on kehtestada pädevuse ühtlustatud miinimumstandardid kogu liidus. Direktiivi kohaselt peavad juhid läbima alusõppe ja seejärel iga viie aasta järel jätkuõppe. Jätkuva COVID-19 puhangu tõttu ei pruugi juhtidel, kelle suhtes kehtib koolituskohustus, olla võimalik seda täita või ei pruugi neil olla võimalik uuendada dokumente, mis tõendavad jätkuõppe kohustuse täitmist. Seepärast on vaja pikendada kutseoskuse tunnistuste ja selliste kutseoskuse tunnistuste põhjal kas juhiloale või juhi kutsetunnistusele märgitud liidu ühtlustatud koodi „95“ või juhi kutsetunnistuse kehtivust, mis kaotaksid kõnealuste sätete kohaselt kehtivuse võrdlusperioodil 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Nende dokumentide kehtivus tuleks lugeda pikendatuks seitsme kuu võrra ja need peaksid jääma vastavalt kehtima, et tagada maanteetranspordi järjepidevus.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/126/EÜ juhilubade kohta (uuestisõnastamine)[7].

Direktiiviga 2006/126/EÜ on ette nähtud liikmesriikide poolt liidu juhiloamudeli alusel väljastatud juhilubade vastastikune tunnustamine. Selles on sätestatud nende juhilubade

[6] ELT L 226, 10.9.2003, lk 4.
[7] ELT L 403, 30.12.2006, lk 18.

miinimumnõuded, et parandada liiklusohutust, hõlbustada kodanike liikumisvabadust liidu piires ja vähendada võimalusi pettusteks. Seepärast on direktiiviga kehtestatud ühtlustatud kehtivusajad kõigi juhilubade kategooriate jaoks. Jätkuva COVID-19 puhangu tõttu ei pruugi juhiloa omanikel olla võimalik oma juhiluba uuendada või vahetada. Seepärast on vaja, et juhiload, mis nende sätete kohaselt kaotaksid muidu kehtivuse võrdlusperioodil 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra, et tagada maanteeliikluse järjepidevus.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta määrus (EL) nr 165/2014 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3821/85 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist[8].

Sõidu-, töö- ja puhkeaja eeskirjade järgimine on oluline, et säilitada autoveo siseturul liiklusohutuse ja ausa konkurentsi põhimõtted. Sõidumeerikud ja juhikaardid registreerivad teabe, mis on vajalik, et hinnata kõnealuste eeskirjade täitmist. Määruse (EL) nr 165/2014 (sõidumeerikute määrus) artikli 23 kohaselt kontrollivad tunnustatud töökojad sõidumeerikuid iga kahe aasta tagant, et hinnata sõidukile paigaldatud seadme nõuetekohast toimimist, kalibreerimist ja turvaelemente. Juhikaardid on isiklikud ja neid väljastavad riiklikud ametiasutused viieks aastaks. Kui juhikaart aegub, tuleb see uuendada uue kaardiga kooskõlas sõidumeerikute määruse artikliga 28. Sõidumeerikute määruse artiklis 29 on sätestatud, et kui juhikaart saab viga, selle kasutamisel tekib tõrge või see kaob või varastatakse, esitab juht seitsme kalendripäeva jooksul selle asendamise taotluse tavapärase elukoha liikmesriigi pädevatele asutustele. Kõnealused asutused väljastavad asenduskaardi kaheksa tööpäeva jooksul pärast vastava üksikasjaliku taotluse laekumist. Liikmesriigid on teatanud komisjonile raskustest sõidumeerikute korralisel kontrollimisel ja juhikaartide uuendamisel vastavalt liidu õigusaktides sätestatud tähtaegadele. Need raskused on tingitud jätkuva COVID-19 puhanguga seotud praegustest erandlikest asjaoludest. Sellisel juhul peaks liikmesriikidel olema võimalus lubada piiratud aja jooksul jätkata selliste sõidumeerikutega varustatud sõidukite liiklemist, mida ei ole õigel ajal kontrollitud.

Lisaks, kui juhid on sõidumeerikute määruse artikli 28 kohaselt taotlenud uut kaarti seoses juhikaardi aegumisega, tuleks neile anda võimalus ja kohustus kasutada kasutuskõlblikke alternatiive, et salvestada oma tegevus, kuni kaarte väljastavad asutused on väljastanud juhile uue kaardi. Sõidumeerikute määruse artikli 35 lõikes 2 sätestatud menetlust kahjustatud, tõrgetega toimiva, kaotatud või varastatud juhikaartide kohta tuleks kohaldada *mutatis mutandis* juhtide suhtes, kelle juhikaart on aegunud. See lähenemisviis tagab asjakohase tasakaalu maanteetranspordi vajaliku järjepidevuse ja selle vahel, et liiklusohutust ei seata ohtu.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/45/EL, milles käsitletakse mootorsõidukite ja nende haagiste korralist tehnoülevaatust ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2009/40/EÜ[9].

Direktiivis 2014/45/EL on määratud kindlaks korralise tehnoülevaatuse ühtlustatud miinimumnõuded. Need hõlmavad eelkõige ülevaatuste sagedust ja sellest tulenevalt tehnoülevaatuse kontrollkaartide kehtivust. Jätkuva COVID-19 puhanguga seotud praeguste

[8] ELT L 60, 28.2.2014, lk 1.
[9] ELT L 127, 29.4.2014, lk 51.

erandlike asjaolude tõttu võib see osutuda teostamatuks. Seepärast on vaja, et tehnoülevaatusi, mis tuleb teha võrdlusperioodil 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, saaks teha hiljem, kuid mitte hiljem kui seitse kuud pärast algset tähtaega, ning et asjaomased kontrollkaardid peaksid jääma vastavaks ajaks kehtima.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ[10].

Määruses (EÜ) nr 1071/2009 on sätestatud ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta. Praeguses olukorras, võttes arvesse veoettevõtjate tegevuse ja sellest tulenevalt ka käibe vähenemist, mis võib viia nende omavahendite vähenemiseni, on tõenäoline, et paljud neist ei täida kõnealus(t)e ettevõtja(te) käsutuses peetava(te) ja kasutatava(te) sõiduki(te)ga seotud nõudeid ega finantssuutlikkuse nõuet. Selle tulemusena võivad muidu struktuurselt elujõulised ettevõtjad kaotada oma tegevusloa, mis tähendab, et nad lõpetavad oma veotegevuse. Eelkõige eeldatakse, et ettevõtjatel kulub tavapärasest rohkem aega, et tõendada, et nende käsutuses oleva ja nende poolt kasutatava ühe või mitme sõidukiga seotud nõuded ja finantssuutlikkuse nõue on taas püsivalt täidetud. Seetõttu on asjakohane pikendada määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktides b ja c selleks ette nähtud maksimaalseid tähtaegu kuuelt kuult kaheteistkümnele kuule, hinnates nõudeid, mis käsitlevad asjaomase veoettevõtja käsutuses oleva ja tema poolt kasutatava ühe või mitme sõidukiga seotud nõudeid, millele on osutatud kõnealuse määruse artikli 5 punktides b ja c, ning nõuet, mis käsitleb kõnealuste ettevõtjate finantssuutlikkust, kui need hindamised hõlmavad kogu või osa võrdlusperioodist alates 1. septembrist 2020. kuni 30. aprillini 2021. Kui neist nõuetest ükskõik millise täitmata jätmine on juba kindlaks tehtud ning pädeva asutuse kehtestatud tähtaeg ei ole veel möödunud, peaks pädeval asutusel olema võimalik pikendada kõnealust tähtaega kokku 12 kuuni.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta[11].

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1073/2009 rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006[12].

Kaupade rahvusvahelisel autoveol ja bussidega toimuval rahvusvahelisel sõitjateveol peab kõnealuseid teenuseid osutavatel kutselistel vedajatel olema ühenduse tegevusluba vastavalt tingimustele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1072/2009 artiklis 6 kaubaveo kohta ja määruse (EÜ) nr 1073/2009 artiklis 4 sõitjateveo kohta.

Ühenduse tegevusluba tõendab, et veoettevõtjad on asutatud liidus ja vastavad rahvusvaheliste veoteenuste osutamiseks vajalikele nõuetele. Lisaks peab rahvusvahelise kaubaveo korral olema juhil, kes on kolmanda riigi kodanik, juhitunnistus vastavalt määruse (EÜ) nr 1072/2009 II peatüki sätetele. See võimaldab liikmesriikidel tõhusalt kontrollida, kas teatava veoteenuse eest vastutav vedaja on kolmandast riigist pärit juhiga sõlminud seadusliku töölepingu või ta on tema käsutuses.

[10] ELT L 300, 14.11.2009, lk 51.
[11] ELT L 300, 14.11.2009, lk 72.
[12] ELT L 300, 14.11.2009, lk 88.

Bussiliiniveoks on vaja luba vastavalt määruse (EÜ) nr 1073/2009 III peatüki sätetele. Nende pikendamise menetluse suhtes kohaldatakse *mutatis mutandis* sama menetlust. Loa andmine sõltub mitmest tingimusest, et tagada konkreetse vedaja sobivus konkreetse liiniveo osutamiseks. Ühenduse tegevusluba ja liinivedusid hõlmav luba on omavahel seotud selles mõttes, et viimati nimetatud loa väljastamiseks peab vedajal olema ühenduse tegevusluba. Liikmesriikide pädevad asutused annavad vedajate taotlusel välja ühenduse tegevuslubasid, juhitunnistusi ja bussiliiniveo lube kuni kümneks (ühenduse tegevusluba) ja viieks aastaks (juhitunnistus ja liiniveoluba) ning nende kehtivust võib pikendada. Nende kehtivuse pikendamisel tuleb kontrollida, kas tingimused, mille alusel need välja anti, on endiselt täidetud. Liikmesriigid on teatanud komisjonile raskustest, mis on seotud kõnealuste tegevuslubade, tunnistuste ja liiniveolubade kehtivuse pikendamisega liidu õigusaktides sätestatud tähtaegade jooksul või vajalike kontrollide tegemisega enne nende kehtivuse pikendamist. See on tingitud jätkuva COVID-19 puhanguga seotud praegustest erandlikest asjaoludest. Teisest küljest on oluline tagada veoteenuste järjepidevus. Seepärast on vaja eespool nimetatud ühenduse tegevuslubade, tunnistuste ja liiniveolubade kehtivust piiratud ajavahemikuks pikendada.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/798 raudteeohutuse kohta[13].

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteede ohutuse direktiiv)[14].

Direktiiviga 2004/49/EÜ ja direktiiviga (EL) 2016/798 reguleeritakse ohutustunnistuste ja ohutuslubade andmist liidus. Direktiiv 2004/49/EÜ on tunnistatud kehtetuks direktiiviga (EL) 2016/798, mis jõustus 31. oktoobril 2020. Kuni selle kuupäevani kohaldati direktiivi endiselt nende liikmesriikide suhtes, kes on pikendanud direktiivi (EL) 2016/798 ülevõtmise perioodi sama kuupäevani vastavalt viimati nimetatud direktiivi artikli 33 lõikele 2.

Vastavalt direktiivi (EL) 2016/798 artikli 10 lõikele 13 peab raudteeveo-ettevõtjal olema ühtne ohutustunnistus, mille on välja andnud kas Euroopa Liidu Raudteeamet või riiklik ohutusasutus ja mida uuendatakse taotluse alusel vähemalt iga viie aasta järel. Vastavalt direktiivi (EL) 2016/798 artikli 12 lõikele 2 kehtib taristuettevõtjate ohutusluba viis aastat.

Vastavalt direktiivi 2004/49/EÜ artikli 10 lõikele 5 tuleb ohutustunnistust uuendada raudteeveo-ettevõtja taotluse korral ajavahemike järel, mis ei ületa viit aastat. Vastavalt direktiivi 2004/49/EÜ artikli 11 lõikele 2 tuleb ohutusluba uuendada taristuettevõtja taotluse korral ajavahemike järel, mis ei ületa viit aastat.

Jätkuva COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralise olukorra tõttu on riiklikel ametiasutustel, raudteeveo-ettevõtjatel ja taristuettevõtjatel raskusi (ühtsete) ohutustunnistuste ja ohutuslubade uuendamisega või, pidades silmas kehtivate ohutuslubade eelseisvat aegumist, selliste lubade väljastamisega järgnevaks ajavahemikuks. Seepärast on vaja pikendada kõnealuste dokumentide uuendamise ja kehtivuse tähtaega, tagamaks, et raudteeveo-ettevõtjate ja taristuettevõtjate tegevust ei kahjustata. Seitsmekuuline pikendus

[13] ELT L 138, 26.5.2016, lk 102.
[14] ELT L 164, 30.4.2004, lk 44.

peaks lahendama riiklike ohutusasutuste raskused kohapealsete kontrollide tegemisel ja muu vajaliku haldustöö lõpuleviimisel.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiv 2007/59/EÜ ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kohta[15].

Vastavalt direktiivi 2007/59/EÜ artikli 14 lõikele 5 kehtib vedurijuhiluba kümme aastat, kui artikli 16 lõikest 1 ei tulene teisiti. Jätkuva COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralise olukorra tõttu on pädevatel asutustel keeruline lubasid ettenähtud tingimustel uuendada. Load, mida on kavas uuendada ajavahemikul, mil uuendamine ei ole praktiliselt võimalik, peaksid kehtima veel seitse kuud. Samuti tuleks vedurijuhtidele anda veel seitse kuud korralise kontrolli läbimiseks.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond[16].

Vastavalt direktiivi 2012/34/EL artikli 23 lõikele 2 kehtib tegevusluba seni, kuni raudteeveo-ettevõtja täidab kõnealuse direktiivi III peatükis sätestatud kohustusi. Tegevusluba väljaandev asutus võib siiski otsustada tegevusload korrapäraselt läbi vaadata. Sel juhul peaks läbivaatamine toimuma vähemalt iga viie aasta järel. COVID-19 puhang on tekitanud litsentse väljastavatele asutustele raskusi nende läbivaatamiste tegemisel. Seetõttu, kui läbivaatamise tähtaeg lõpeb võrdlusperioodil 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, tuleks seda tähtaega pikendada iga asjaomase juhtumi puhul seitsme kuu võrra.

Direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõikes 3 on täpsustatud, et kui tegevusloa peatamine või tühistamine tuleneb finantssuutlikkuse tingimuse täitmata jätmisest, võib tegevusluba väljaandev asutus anda ajutise tegevusloa kuni raudteeveo-ettevõtja ümberkorraldamiseni, kui turvalisus ei ole ohustatud. Ajutise tegevusloa maksimaalne kehtivusaeg on siiski seitse kuud. Jätkuvast COVID-19 puhangust tingitud erakorraliste asjaolude tõttu on ametiasutustel tõsiseid raskusi asjakohaste otsuste tegemisel, nimelt uute tegevuslubade väljastamisel ajutise tegevusloa aegumisele järgnevaks ajavahemikuks. Seepärast tuleks võrdlusperioodil 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 välja antud või kehtivuse kaotanud asjaomaste ajutiste tegevuslubade kehtivust pikendada seitsme kuu võrra.

Direktiivi 2012/34/EL artikli 25 lõike 2 kohaselt peab tegevusluba väljaandev asutus tegema otsuse loa väljaandmise taotluse kohta kolme kuu jooksul. Kuid eespool nimetatud põhjustel ei ole tegevuslube väljaandvatel asutustel võimalik õigeaegselt tegutseda. Seega tehakse ettepanek lubada neil ametiasutustel pikendada tähtaega seitsme kuu võrra taotluste puhul, mis on esitatud ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

Direktiivi 2012/34/EL kohaselt võivad tegevuslube väljaandvad asutused peatada või tühistada iga sellise raudteeveo-ettevõtja tegevusloa, kes ei pruugi olla suuteline täitma finantssuutlikkuse nõudeid. Sellisel juhul võivad asutused pärast tegevusloa tühistamist või peatamist anda sellistele raudteeveo-ettevõtjatele ajutise tegevusloa. Ajutise tegevusloa eesmärk on võimaldada raudteeveo-ettevõtjal oma tegevust ümber korraldada ja jätkata, tingimusel et see ei kahjusta ohutust. Kogemused on siiski näidanud, et see annab turule ka väga negatiivse signaali raudtee-ettevõtja ellujäämisvõime kohta, mis omakorda süvendab tema finantsprobleeme, eelkõige seoses rahavoogudega. On tõenäoline, et paljud raudtee-

[15] ELT L 315, 3.12.2007, lk 51.
[16] ELT L 343, 14.12.2012, lk 32.

ettevõtjad, kes olid enne kriisi rahaliselt stabiilsed, satuvad olukorda, kus nende finantsseisundit arvestades tuleks nende tegevusluba peatada või tühistada. Praeguse kriisi kontekstis võib see olla põhjendamatu, eelkõige majanduslikust ja ohutuse seisukohast. Lisaks võivad raudteeveo-ettevõtjad pärast COVID-19 puhangu ohjeldamist vajada finantsstabiilsuse saavutamiseks rohkem aega.

Seepärast tehakse ettepanek lubada liikmesriikidel ajutiselt säilitada olemasolev tegevusluba muutmata kujul, st hoiduda selle tühistamisest või peatamisest ja ajutise tegevusloa väljastamisest tingimusel, et ohutus on tagatud. Liikmesriikidele jääks võimalus jälgida kõnealuste raudteeveo-ettevõtjate finantssuutlikkust, eelkõige selleks, et kaitsta reisijaid liigsete ohutusriskide eest. Selle tulemusena ei kehtiks raudtee-ettevõtjate suhtes põhjendamatud piirangud ja neil oleksid paremad tingimused rahaliseks taastumiseks.

– Nõukogu 23. juuli 1996. aasta direktiiv 96/50/EÜ siseveeteedel kauba- ja reisijateveo siseriiklike laevajuhitunnistuste saamise tingimuste ühtlustamise kohta ühenduses[17].

Direktiivi 96/50/EÜ artikli 6 lõike 2 kohaselt peavad laevajuhitunnistuse omanikud 65aastaseks saamisel läbima kolme kuu jooksul ja seejärel igal aastal arstliku läbivaatuse. Kuna juurdepääs meditsiiniteenustele on siiski jätkuva COVID-19 puhanguga seoses võetud meetmete tõttu piiratud muudeks kui hädaolukorras tehtavateks läbivaatusteks, ei pruugi laevajuhitunnistuse omanikel olla võimalik läbida ettenähtud arstlikku läbivaatust ajavahemikul, mil neid meetmeid kohaldatakse. Seetõttu, kui arstliku läbivaatuse tähtaeg lõpeb võrdlusperioodil 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, tuleks seda tähtaega pikendada iga asjaomase juhtumi puhul seitsme kuu võrra.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1629, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded, muudetakse direktiivi 2009/100/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/87/EÜ[18].

Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivusaeg on piiratud vastavalt direktiivi (EL) 2016/1629 artiklile 10. Lisaks on direktiivi (EL) 2016/1629 artiklis 28 sätestatud, et kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad dokumendid, mille liikmesriikide pädevad asutused on välja andnud varem kohaldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/87/EÜ (millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 82/714/EMÜ) alusel, jäävad kehtima[19].

Jätkuva COVID-19 puhangu tõttu võetud meetmed võivad tekitada olukorra, kus tehnilise ülevaatuse tegemine ei ole pädevate asutuste jaoks otstarbekas ega mõnikord võimalik, et pikendada asjaomaste tunnistuste kehtivust või direktiivi (EL) 2016/1629 artiklis 28 osutatud dokumentide puhul need asendada.

Seepärast on õiguskindluse huvides ja selleks, et võimaldada asjaomaste siseveelaevade käitamist jätkata, asjakohane pikendada seitsme kuu võrra selliste liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste ja direktiivi (EL) 2016/1629 artikli 28 kohaldamisalasse kuuluvate dokumentide kehtivust, mille kehtivusaeg lõpeks muidu ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

[17] EÜT L 235, 17.9.1996, lk 31.
[18] ELT L 252, 16.9.2016, lk 118.
[19] ELT L 389, 30.12.2006, lk 1.

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 725/2004 laevade ja sadamarajatiste turvalisuse tugevdamise kohta[20].

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/65/EÜ sadamate turvalisuse tugevdamise kohta[21].

Jätkuv COVID-19 puhang on muutnud meresõidu turvalisuse kontrolli ja ülevaatuse tegemise praegu raskeks, sest selleks on vaja inspektorite füüsilist kohalolekut sadamates, sadamarajatistes ja laevadel. See tähendab sageli, et meresõidu turvalisust käsitlevates liidu õigusaktides nõutud hinnanguid ja kavasid ei ole võimalik ettenähtud tähtaegade jooksul uuendada. Seepärast on vaja pakkuda paindlikke ja pragmaatilisi lahendusi, seadmata ohtu turvalisust, pikendades vajaduse korral nende dokumentide kehtivust mõistliku aja võrra. See kehtib ka selliste merendusjulgeolekuõppuste sageduse kohta, mida võib olla raske teostada ka liikmesriigi poolt COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu.

[20] ELT L 129, 29.4.2004, lk 6.

[21] ELT L 310, 25.11.2005, lk 28.

2021/0012 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

milles sätestatakse seoses COVID-19 puhanguga ajutised erimeetmed teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise kohta teatavates transpordialaste õigusaktide valdkondades määruses 2020/698 osutatud perioodidele järgnevatel võrdlusperioodidel

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 91 ja artikli 100 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Jätkuv COVID-19 puhang ja sellega seotud rahvatervise kriis on liikmesriikide jaoks enneolematu väljakutse ning suur koormus riigi ametiasutuste, liidu kodanike ja ettevõtjate, eeskätt veoettevõtjate jaoks. Rahvatervise kriis on põhjustanud erakorralised asjaolud, mis mõjutavad liikmesriikide pädevate asutuste tavapärast tegevust ja veoettevõtjate tööd seoses eri transpordisektorites täidetavate haldusformaalsustega ning mida ei olnud meetmete vastuvõtmise ajal võimalik ette näha. Need erakorralised asjaolud mõjutavad märkimisväärselt erinevaid liidu transpordialaste õigusaktidega hõlmatud valdkondi.

(2) Eelkõige ei pruugi veoettevõtjatel ja teistel asjaomastel isikutel olla võimalik täita vajalikke formaalsusi või menetlusi, et järgida tunnistuste, litsentside või lubade uuendamise või pikendamisega seotud liidu õiguse teatavaid sätteid, või et võtta muid meetmeid, et need edasi kehtiks. Liikmesriikide pädevad asutused ei pruugi samadel põhjustel suuta täita liidu õigusega kehtestatud kohustusi ja tagada, et veoettevõtjate esitatud taotlustega tegeldakse enne kohaldatavate tähtaegade lõppu.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2020/698[1] on sätestatud konkreetsed ja ajutised meetmed, mida kohaldatakse teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade kehtivuse uuendamise või pikendamise suhtes ning teatavate korraliste kontrollide ja

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 2020. aasta määrus (EL) 2020/698, milles sätestatakse seoses COVID- 19 puhanguga ajutised erimeetmed teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise kohta teatavates transpordialaste õigusaktide valdkondades (ELT L 165, 27.5.2020, lk 10).

jätkuõppe edasilükkamise suhtes, mis kõnealuses määruses osutatud liidu õigusaktide kohaselt oleksid pidanud toimuma võrdlusperioodil kas 1. märtsist 2020 või teatavatel juhtudel 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020. Kõnealuse määruse kohaselt lükati nende tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamine või pikendamine ning teatavate korraliste kontrollide ja jätkuõppe toimumine edasi kuueks kuuks või teatavatel juhtudel seitsmeks kuuks.

(4) Osad liikmesriigid, kes 1. augustiks 2020 leidsid, et teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamine ning teatava jätkuõppe või korralise kontrolli läbiviimine on pärast 31. augustit 2020 tõenäoliselt praktiliselt võimatu meetmete tõttu, mida neil tuli COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võtta, esitasid komisjonile põhjendatud taotlused loa saamiseks täiendavate konkreetsete ajapikenduste kohaldamiseks. Komisjon võttis vastu kuus ajapikendusi lubavat otsust[2].

(5) Hoolimata COVID-19 puhanguga seotud olukorra mõningasest paranemisest 2020. aasta suvel, on pandeemia mõju püsimine ja teatavatel juhtudel süvenemine 2020. aasta kolmandas kvartalis sundinud liikmesriike säilitama ja teatavatel juhtudel tugevdama haiguse leviku tõkestamiseks võetud meetmeid. Nende meetmete tõttu ei pruugi veoettevõtjatel ja teistel asjaomastel isikutel olla võimalik täita vajalikke formaalsusi või menetlusi, et järgida tunnistuste, litsentside või lubade uuendamist või pikendamist käsitlevaid liidu õiguse teatavaid sätteid või viia läbi korralisi kontrolle ja jätkuõpet, või et võtta muid meetmeid nende kehtivuse säilitamiseks, nagu juhtus 2020. aasta kevadel. Liikmesriikide pädevad asutused ei pruugi samadel põhjustel suuta täita liidu õigusega kehtestatud kohustusi ja tagada, et veoettevõtjate esitatud taotlustega tegeldakse enne kohaldatavate tähtaegade lõppu.

(6) Seepärast on vaja võtta meetmeid, et need probleemid lahendada ning tagada nii õiguskindlus kui ka asjaomaste õigusaktide nõuetekohane toimimine. Selleks tuleks ette näha kohandused, eelkõige seoses teatavate tähtaegadega, ning võimaldada komisjonil lubada liikmesriigi taotluse korral tähtaegu pikendada.

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2003/59/EÜ[3] on sätestatud reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteesõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe suhtes kohaldatavad eeskirjad. Juhtidel peab olema kutseoskuse tunnistus ja nad peavad tõendama, et on läbinud jätkuõppe, omades juhiluba või juhi kutsetunnistust, millele jätkuõppekoolitus on märgitud. Kuna kutseoskuse tunnistuse omajal on keeruline

---

[2] Komisjoni 25. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1236, millega lubatakse Madalmaadel pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklites 2 ja 3 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 282, 31.8.2020, lk 19). Komisjoni 26. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1235, millega lubatakse Kreekal pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklis 4 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 282, 31.8.2020, lk 17); Komisjoni 20. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1219, millega lubatakse Itaalial pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklis 2 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 277, 26.8.2020, lk 16); Komisjoni 21. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1240, millega lubatakse Bulgaarial pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklis 3 sätestatud tähtaega (ELT L 284, 1.9.2020, lk 7); Komisjoni 31. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1282, millega lubatakse Prantsusmaal pikendada teatavaid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklites 11, 16 ja 17 sätestatud tähtaegu (ELT L 301, 15.9.2020, lk 9); Komisjoni 25. augusti 2020. aasta otsus (EL) 2020/1237, millega lubatakse Ühendkuningriigil pikendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/698 artiklites 3 ja 11 sätestatud teatavaid tähtaegu (ELT L 282, 31.8.2020, lk 22).

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiiv 2003/59/EÜ reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteesõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 3820/85 ja nõukogu direktiivi 91/439/EMÜ muutmise ja nõukogu direktiivi 76/914/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 226, 10.9.2003, lk 4).

jätkuõpet läbida ja jätkuõppe läbimist tõendava kutseoskuse tunnistust uuendada COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu, mis jäid mõnes liikmesriigis püsima ka pärast 31. augustit 2020, on maanteeliikluse järjepidevuse tagamiseks vaja kõnealuse kutseoskuse tunnistuse kehtivust pikendada seitsme kuu võrra alates selle kehtivuse lõppemise kuupäevast.

(8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2006/126/EÜ[4] on sätestatud juhilubasid käsitlevad nõuded. Sellega on ette nähtud liikmesriikide poolt liidu juhiloamudeli alusel väljastatud juhilubade vastastikune tunnustamine ning sätestatud nende juhilubade jaoks miinimumnõuded. Eelkõige peab mootorsõidukijuhtidel olema kehtiv juhiluba, mida tuleb uuendada või mis tuleb mõnel juhul välja vahetada selle halduskehtivuse lõppemisel. Kuna juhilubade uuendamine on raskendatud erakorraliste asjaolude tõttu, mille põhjustas COVID-19 puhang, mis jäi mõnes liikmesriigis püsima ka pärast 31. augustit 2020, on maanteeliikluse järjepidevuse tagamiseks vaja pikendada teatavate juhilubade kehtivust seitsme kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu.

(9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 165/2014[5] on sätestatud eeskirjad autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta. Ausa konkurentsi ja liiklusohutuse tagamiseks on oluline järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 561/2006[6] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/15/EÜ[7] sätestatud sõidu-, töö- ja puhkeaja eeskirju. Hoolimata raskustest, mis on COVID-19 puhangu püsimise põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud sõidumeerikute regulaarsel kontrollimisel, tuleks maanteetransporditeenuste osutamise järjepidevuse tagamiseks määruse (EL) nr 165/2014 artikli 23 lõikes 1 osutatud kontrollid, mis oleks tulnud teha ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, teha hiljemalt seitsme kuu jooksul pärast kuupäeva, mil need oleks tulnud nimetatud artikli kohaselt läbi viia. Samal põhjusel õigustavad COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralistest asjaoludest tingitud raskused juhikaartide pikendamisel ja asendamisel seda, et liikmesriikide pädevatele asutustele antakse selleks lisaaega. Sellisel juhul tuleks sõidukijuhtidele anda võimalus ja panna neile kohustus kasutada kasutuskõlblikke alternatiive sõidu-, töö- ja puhkeajaga seotud vajaliku teabe salvestamiseks kuni uue kaardi saamiseni.

(10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/45/EÜ[8] on sätestatud eeskirjad mootorsõidukite ja nende haagiste tehnoülevaatuse kohta. Korraline tehnoülevaatus on keerukas ülesanne, millega tagatakse, et sõidukeid hoitakse nende kasutamise ajal liiklusele ohutus ja keskkonna seisukohast vastuvõetavas seisukorras. Kuna korralist

---

4 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/126/EÜ juhilubade kohta (uuestisõnastamine) (ELT L 403, 30.12.2006, lk 18).

5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta määrus (EL) nr 165/2014 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3821/85 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist (ELT L 60, 28.2.2014, lk 1).

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT L 102, 11.4.2006, lk 1).

7 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/15/EÜ autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korralduse kohta (EÜT L 80, 23.3.2002, lk 35).

8 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/45/EL, milles käsitletakse mootorsõidukite ja nende haagiste korralist tehnoülevaatust ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2009/40/EÜ (ELT L 127, 29.4.2014, lk 51).

tehnoülevaatust on keeruline teha erakorraliste asjaolude tõttu, mille põhjustas COVID-19 puhang, mis jäi mõnes liikmesriigis püsima ka pärast 31. augustit 2020, tuleks korralised tehnoülevaatused, mis oleks tulnud teha ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, teha hiljem, kuid mitte hiljem kui seitsme kuu jooksul pärast algse tähtaja lõppu, ning tehnoülevaatuse tunnistused peaksid kuni selle hilisema tähtpäevani jääma kehtima.

(11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1071/2009[9] on sätestatud ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta. COVID-19 puhang ja sellega seotud rahvatervise kriis, mis jäi püsima ka pärast 31. augustit 2020, tähendab et mõned veoettevõtjad ei vasta enam nõuetele, mis on seotud sõiduki või sõidukitega, mis peavad nende ettevõtjate käsutuses olema või mida nad peavad kasutama. Sellel on ka tõsised finantstagajärjed finantssektorile ja mõned veoettevõtjad ei vasta enam finantssuutlikkuse nõudele. Kuna rahvatervise kriisi tõttu on majandustegevus vähenenud, eeldatakse, et kulub tavapärasest kauem aega, enne kui ettevõtjad suudavad tõendada, et nad täidavad taas püsivalt nõudeid seoses sõiduki või sõidukitega, mis peavad nende ettevõtjate käsutuses olema või mida nad peavad kasutama, ning finantssuutlikkuse nõuet. Seepärast on asjakohane pikendada määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktides b ja c selleks kehtestatud maksimaalseid tähtaegu kuuelt kuult kaheteistkümnele kuule, et hinnata vastavust artikli 5 punktides b ja c sätestatud nõuetele seoses sõiduki või sõidukitega, mis peavad asjaomaste veoettevõtjate käsutuses olema või mida nad peavad kasutama, ning finantssuutlikkuse nõudele, kui kõnealused hindamised hõlmavad kas tervikuna või osaliselt ajavahemikku alates 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Kui mõne nimetatud nõude täitmata jätmine on juba tuvastatud ja pädeva asutuse kehtestatud tähtaeg ei ole veel möödunud, peaks pädeval asutusel olema võimalik seda tähtaega pikendada kokku 12 kuuni.

(12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EÜ) nr 1072/2009[10] ning (EÜ) nr 1073/2009[11] on sätestatud vastavalt rahvusvahelisele autoveoturule ja rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu ühiseeskirjad. Kaupade rahvusvahelise autoveo ja bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo puhul peab veoettevõtjal muu hulgas olema ühenduse tegevusluba ning kaubavedu teostavatel kolmandate riikide kodanikest juhtidel juhitunnistus. Bussiliiniveoks on samuti luba vaja. Kõnealuseid tegevuslube, juhitunnistusi ja liiniveolube võib uuendada pärast seda, kui on kontrollitud, et nõutavad tingimused on endiselt täidetud. Kuna tegevuslubade ja juhitunnistuste uuendamine on pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu raskendatud, on maanteetranspordi järjepidevuse tagamiseks vaja pikendada nende kehtivust seitsme kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu.

---

9 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (ELT L 300, 14.11.2009,lk 51).

10 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 300, 14.11.2009, lk 72).

11 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1073/2009 rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 88).

(13) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/798[12] on sätestatud raudteeohutuse eeskirjad. Võttes arvesse liikumispiiranguid ja pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhangu ohjeldamisega kaasnevat suuremat töökoormust, on riiklikel ametiasutustel, raudteeveo-ettevõtjatel ja taristuettevõtjatel raskusi ühtsete ohutustunnistuste uuendamisega ning, pidades silmas olemasolevate ohutuslubade eesseisvat kehtivuse lõppemist, selliste lubade väljastamisega järgnevaks ajavahemikuks, nagu seda näevad ette nimetatud direktiivi artiklid 10 ja 12. Seepärast tuleks ühtsete ohutustunnistuste uuendamise tähtaega pikendada seitsme kuu võrra ning olemasolevad ühtsed ohutustunnistused peaksid jääma kehtima. Samuti tuleks pikendada ohutuslubade kehtivust seitsme kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu.

(14) Kooskõlas direktiivi (EL) 2016/798 artikli 33 lõikega 2 pikendasid teatavad liikmesriigid kõnealuse direktiivi ülevõtmise perioodi kuni 16. juunini 2020. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2020/700,[13] millega muudetakse direktiivi (EL) 2016/798, anti kõnealustele liikmesriikidele võimalus pikendada ülevõtmisperioodi kuni 31. oktoobrini 2020. Seetõttu jäid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/49/EÜ[14] sätted nendes liikmesriikides kohaldatavaks kuni 31. oktoobrini 2020 ning asjaomastele liikmesriikidele jäi õigus väljastada kõnealuse direktiivi kohaseid tunnistusi. Selle direktiivi alusel välja antud ohutustunnistused jäävad kehtima kuni nende kehtivusaja lõpuni kooskõlas direktiiviga (EL) 2016/798. Seega on vaja pikendada ka direktiivi 2004/49/EÜ artiklite 10 ja 11 alusel välja antud ohutustunnistuste ja ohutuslubade uuendamise tähtaegu ning selgitada, et asjaomased ohutustunnistused ja ohutusload jäävad kehtima.

(15) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/59/EÜ[15] on sätestatud eeskirjad ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kohta. Nimetatud direktiivi artikli 14 lõikes 5 ja artiklis 16 on sätestatud, et vedurijuhiloa kehtivusaeg on kümne aastat ja seda tuleb perioodiliselt kontrollida. Kuna pärast 31. augustini 2020 püsima jäänud COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralised asjaolud raskendavad vedurijuhiloa uuendamist, tuleks selliste lubade kehtivusaega, mis kaotavad kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, pikendada seitsme kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu. Samuti tuleks vedurijuhtidele ette näha veel seitse kuud perioodilise kontrolli läbimiseks.

(16) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2012/34/EL[16] loodi ühtne Euroopa raudteepiirkond. Nimetatud direktiivi artikli 23 lõike 2 kohaselt võib tegevusluba väljaandev asutus korraldada korrapärase läbivaatamise, et kontrollida, kas raudteeveo-ettevõtja täidab jätkuvalt selle direktiivi III peatükis sätestatud

---

12 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/798 raudteeohutuse kohta (ELT L 138, 26.5.2016, lk 102).

13 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/700, millega muudetakse direktiive (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 ülevõtmisperioodi pikendamise osas (ELT L 165, 27.5.2020, lk 27).

14 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteede ohutuse direktiiv) (ELT L 164, 30.4.2004, lk 44).

15 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiv 2007/59/EÜ ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 51).

16 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (ELT L 343, 14.12.2012, lk 32).

tegevusloaga seotud kohustusi. Nimetatud direktiivi artikli 24 lõike 3 kohaselt võib tegevusluba väljaandev riiklik asutus finantssuutlikkuse nõude täitmata jätmise tõttu tegevusloa peatada või kehtetuks tunnistada ning anda ajutise tegevusloa kuni raudteeveo-ettevõtja ümberkorraldamiseni, kui turvalisus ei ole ohustatud. Pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu on tegevusluba väljaandvatel asutustel tõsiseid raskusi kehtivate tegevuslubade korrapärase läbivaatamise ja uute tegevuslubade väljastamise otsuste tegemisega pärast ajutise tegevusloa kehtivuse lõppemist. Seepärast tuleks seitsme kuu võrra pikendada selliste korrapäraste läbivaatamiste tähtaegu, mis nimetatud direktiivi kohaselt lõppevad ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Samuti tuleks seitsme kuu võrra pikendada selliste ajutiste tegevuslubade kehtivusaega, mis kaotavad kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

(17) Direktiivi 2012/34/EL artikli 25 lõike 2 kohaselt peavad tegevuslube väljaandvad asutused tegema otsused tegevusloa taotluste kohta kolme kuu jooksul pärast kogu asjakohase teabe, eelkõige nimetatud direktiivi III lisas osutatud üksikasjade esitamist. Kuna pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhangust tingitud erakorraliste asjaolude tõttu on asjaomaste otsuste tegemine keeruline, on vaja seda tähtaega seitsme kuu võrra pikendada.

(18) Raudteeveo-ettevõtjad, kes olid enne COVID-19 puhangut finantsiliselt stabiilsed, seisavad silmitsi likviidsusprobleemiga, mille tõttu võidakse nende tegevusluba peatada või kehtetuks tunnistada või see asendada ajutise tegevusloaga, ilma et selleks oleks struktuuriline majanduslik vajadus. Direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõike 3 kohane ajutise tegevusloa andmine võib saata turule negatiivse signaali raudteeveo-ettevõtjate püsimajäämise võime kohta, mis omakorda süvendaks teisi, muidu ajutisi finantsprobleeme. Seepärast tuleks lisaks määrusele (EL) 2020/698 ja võttes arvesse pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhangust tingitud erakorralisi asjaolusid ette näha, et kui tegevusluba väljaandev asutus leiab ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 tehtud kontrolli alusel, et raudteeveo-ettevõtja ei vasta enam finantssuutlikkuse nõuetele, peaks ta saama enne 30. aprilli 2021 otsustada mitte peatada ega kehtetuks tunnistada asjaomase raudteeveo-ettevõtja tegevusluba, tingimusel et ohutus on tagatud ning et järgneva seitsme kuu jooksul on raudteeveo-ettevõtja piisav finantsiline ümberkujundamine reaalselt võimalik. Pärast 30. aprilli 2021 tuleks raudteeveo-ettevõtja suhtes kohaldada direktiivi 2012/34/EÜ artikli 24 lõikes 1 sätestatud üldnorme.

(19) Nõukogu direktiivis 96/50/EÜ[17] on sätestatud laevajuhitunnistuste saamise tingimused kauba- ja reisijateveoks liidu siseveeteedel. 65-aastaseks saamisel peavad laevajuhitunnistuse omanikud läbima korrapärase arstliku läbivaatuse. Võttes arvesse pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhanguga seoses võetud meetmeid ja eelkõige piiratud juurdepääsu arstlikuks läbivaatuseks vajalikele meditsiiniteenustele, ei pruugi laevajuhitunnistuse omanikel olla võimalik läbida nõutavat arstlikku läbivaatust kõnealuste meetmetega hõlmatud ajavahemiku jooksul. Seetõttu, kui arstliku läbivaatuse tähtaeg oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, tuleks seda tähtaega pikendada iga asjaomase juhtumi puhul seitsme kuu võrra. Laevajuhitunnistused peaksid seega kehtima jääma.

[17] Nõukogu 23. juuli 1996. aasta direktiiv 96/50/EÜ siseveeteedel kauba- ja reisijateveo siseriiklike laevajuhitunnistuste saamise tingimuste ühtlustamise kohta ühenduses (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 31).

(20) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/1629[18] on sätestatud siseveelaevade tehnilised nõuded. Nimetatud direktiivi artikliga 10 piiratakse liidu siseveelaevade sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivusaega. Lisaks on direktiivi (EL) 2016/1629 artiklis 28 sätestatud, et direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad dokumendid, mille liikmesriikide pädevad asutused on välja andnud enne 6. oktoobrit 2018 vastavalt varem kohaldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2006/87/EÜ,[19] jäävad kehtima kuni oma kehtivusaja lõpuni. Pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhangu tõttu võetud meetmed võivad tekitada olukorra, kus tehnilise ülevaatuse tegemine ei ole pädevate asutuste jaoks otstarbekas ega mõnikord võimalik, et pikendada asjaomaste tunnistuste kehtivust või direktiivi (EL) 2016/1629 artiklis 28 osutatud dokumentide puhul need asendada. Selleks et võimaldada asjaomaste siseveelaevade käitamist jätkata, on asjakohane pikendada seitsme kuu võrra selliste liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste ja direktiivi (EL) 2016/1629 artikli 28 kohaldamisalasse kuuluvate dokumentide kehtivust, mille kehtivusaeg oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

(21) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 725/2004[20] on sätestatud laevade ja sadamarajatiste turvalisuse tugevdamise nõuded. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2005/65/EÜ[21] on sätestatud meetmed sadamate turvalisuse tugevdamise kohta turvalisust ohustavate vahejuhtumite korral. Direktiiviga tagatakse ka, et sadamate tugevdatud turvalisus toetab määruse (EÜ) nr 725/2004 kohaselt võetud turvameetmeid. Pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhang raskendab liikmesriikide ametiasutustel selliste meresõidu turvalisuse kontrollide ja ülevaatuste tegemist, mis on vajalikud teatavate dokumentide uuendamiseks meresõidu turvalisuse valdkonnas. Seepärast on vaja pikendada kõnealuste liidu õigusaktidega nõutavate turvalisuse hindamiste ja turvaplaanide läbivaatamise tähtaegu mõistliku aja võrra, et võimaldada liikmesriikidele ja laevandussektorile paindlik ja pragmaatiline lähenemisviis ning hoida olulised tarneahelad avatuna, ohustamata seejuures turvalisust. Paindlikkust tuleks võimaldada ka merendusjulgeolekuõppuste puhul, mida meresõidu turvalisust käsitlevate liidu õigusaktide kohaselt tuleb läbi viia teatava aja jooksul.

(22) Kui liikmesriik leiab, et õigusnorme, mille suhtes on käesolevas määruses sätestatud erandid ning mis on muu hulgas seotud tunnistuste, litsentside või lubade uuendamise või pikendamisega, on tõenäoliselt pärast käesolevas määruses sätestatud tähtaegu praktiliselt võimatu kohaldada meetmete tõttu, mida liikmesriik on COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võtnud, peaks komisjonil olema vajadusel õigus anda asjaomase liikmesriigi poolt 1. aprilliks 2021 esitatud taotluse korral kõnealusele liikmesriigile luba käesolevas määruses kindlaks määratud ajavahemike täiendavaks pikendamiseks. Õiguskindluse tagamiseks ning samal ajal kindlustades, et transpordi

---

18 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1629, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded, muudetakse direktiivi 2009/100/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/87/EÜ (ELT L 252, 16.9.2016, lk 118).

19 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/87/EÜ, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 82/714/EMÜ (ELT L 389, 30.12.2006, lk 1).

20 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 725/2004 laevade ja sadamarajatiste turvalisuse tugevdamise kohta (ELT L 129, 29.4.2004, lk 6).

21 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/65/EÜ sadamate turvalisuse tugevdamise kohta (ELT L 310, 25.11.2005, lk 28).

ohutus ja turvalisus ei ole ohus, peaks niisugune pikendamine piirduma sellega, mis on vajalik, et hõlmata ajavahemikku, mille jooksul formaalsuste, menetluste, kontrollide ja koolituste läbiviimine võib jääda praktiliselt võimatuks, ning mis mingil juhul ei tohiks olla pikem kui kuus kuud.

(23) COVID-19 puhang on mõjutanud kogu liitu, kuid mitte igal pool ühtmoodi. Puhang on liikmesriike mõjutanud erineval määral ja eri perioodidel. Võttes arvesse, et erandid tavaolukorras kohaldatavatest õigusnormidest peaksid piirduma vajalikuga, peaks liikmesriikidel olema direktiivi 2003/59/EÜ, direktiivi 2006/126/EÜ, määruse (EL) nr 165/2014, direktiivi 2014/45/EL, määruse (EÜ) nr 1072/2009, määruse (EÜ) nr 1073/2009, direktiivi (EL) 2016/798, direktiivi 2004/49/EÜ, direktiivi 2007/59/EÜ, direktiivi 2012/34/EL, direktiivi 96/50/EÜ, direktiivi (EL) 2016/1629, määruse (EÜ) nr 725/2004 ja direktiivi 2005/65/EÜ puhul võimalik jätkata nimetatud õigusaktide kohaldamist ilma käesolevas määruses sätestatud erandeid kohaldamata, kui nimetatud õigusaktide kohaldamine on praktiliselt võimalik. Sama tuleks kohaldada juhul, kui liikmesriik on võtnud tekkinud raskuste leevendamiseks vastu asjakohased riiklikud meetmed. Sellist võimalust kasutavad liikmesriigid ei tohiks siiski takistada ühelgi ettevõtjal või isikul tugineda käesolevas määruses sätestatud erandile, mida kohaldatakse mõnes teises liikmesriigis, ning nad peaksid eelkõige tunnustama mis tahes tunnistust, litsentsi või luba, mille kehtivust on pikendatud käesoleva määrusega. Õiguskindluse tagamiseks peaksid liikmesriigid teavitama komisjoni oma otsusest mitte kohaldada erandeid, mis on ette nähtud käesolevas määruses, enne kui see muutub **[käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev]** täielikult kohaldatavaks.

(24) Käesolev määrus ei tohiks mõjutada õigusi, mis on antud komisjoni otsustega, mis on vastu võetud vastavalt määruse (EL) 2020/698 sätetele, millega lubatakse liikmesriikidel pikendada teatavaid kõnealuses määruses osutatud ajavahemikke sedavõrd, kui need võivad põhjustada käesolevas määruses sätestatust ulatuslikumaid ajapikendusi.

(25) Kuna Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingus sätestatud üleminekuperiood lõppes 31. detsembril 2020, ei tohiks ühtegi käesoleva määruse sätet kohaldada Ühendkuningriigi suhtes, isegi kui need käsitlevad nimetatud kuupäevale eelnevaid ajavahemikke.

(26) Kuna käesoleva määruse eesmärke pikendada liidu õiguses tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamiseks ette nähtud tähtaegu ning lükata edasi korralised kontrollid ja jätkuõpe erakorraliste asjaolude tõttu, mille pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhang on maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas põhjustanud, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid kavandatud meetme mõju ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(27) Võttes arvesse pärast 31. augustit 2020 püsima jäänud COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralistest asjaoludest tulenevat kiireloomulisust, on peetud asjakohaseks teha erand Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4 osutatud kaheksa nädala pikkusest ajavahemikust.

(28) Kuna COVID-19 puhang oli ettenägematu ja juhtus äkki ning selle kestus on kujunenud ootamatult pikaks, oli võimatu kõiki asjakohaseid meetmeid õigeaegselt vastu võtta. Seetõttu peaksid käesoleva määruse sätted hõlmama ka määruse jõustumisele eelnevat ajavahemikku. Võttes arvesse nende sätete sisu, ei riku selline lähenemisviis asjaomaste isikute õiguspäraseid ootusi.

(29) Võttes arvesse tungivat vajadust tegeleda viivitamata COVID-19 puhangust põhjustatud asjaoludega maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas, andes samal ajal liikmesriikidele mõistliku aja komisjoni teavitamiseks, kui nad otsustavad mitte kohaldada mõnda käesolevas määruses sätestatud erandit, peaks käesolev määrus jõustuma võimalikult kiiresti järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*, et õiguskindlusetust tekitav olukord, mis mõjutab transpordisektoris paljusid ametiasutusi ja ettevõtjaid, eriti kui asjaomased tähtajad on juba möödunud, jääks võimalikult lühikeseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse ajutised erimeetmed, mida kohaldatakse teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise ja kehtivuse pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise suhtes erakorraliste asjaolude tõttu, mille COVID-19 puhang on maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas põhjustanud, määruses 2020/698 osutatud perioodidele järgnevatel vaatlusperioodidel.

Artikkel 2

Direktiivis 2003/59/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2003/59/EÜ artikli 8 lõigetest 2 ja 3, pikenevad või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra kõik tähtajad, mis on ette nähtud kutseoskuse tunnistuse omajatele jätkuõppe läbimiseks ning mis osutatud sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Kutseoskuse tunnistused jäävad kehtima.

2. Direktiivi 2006/126/EÜ I lisas esitatud sellise liidu ühtlustatud koodi „95“ märke kehtivus, mille pädevad asutused on teinud direktiivi 2003/59/EÜ artikli 10 lõikes 1 osutatud juhiloale või juhi kutsetunnistusele sama artikli lõikes 1 osutatud kutsetunnistuse alusel, pikeneb seitsme kuu võrra alates igale sellisele juhiloale või juhi kutsetunnistusele märgitud kuupäevast.

3. Direktiivi 2003/59/EÜ II lisas osutatud juhi kutsetunnistuse kehtivusaeg, mis oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra alates igale sellisele kutsetunnistusele märgitud kehtivuse lõppemise kuupäevast.

4. Kui liikmesriik leiab, et jätkuõppe läbimine või seda tõendava tunnistuse väljaandmine, liidu ühtlustatud koodi „95“ märkimine või juhi kutsetunnistuste uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või olukorrast olenevalt lõigetes 1, 2

ja 3 sätestatud seitsmekuulisi ajavahemikke või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

5. Kui komisjon leiab lõike 4 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul kõnealuse jätkuõppe läbimine või seda tõendava tunnistuse väljaandmine, liidu ühtlustatud koodi „95“ märkimine või juhi kutsetunnistuste uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

6. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 jätkuõppe läbiviimise või seda tõendava tunnistuse väljaandmise, liidu ühtlustatud koodi „95“ märkimise või juhi kutsetunnistuste uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1, 2 ja 3 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1, 2 ja 3, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 3

Direktiivis 2006/126/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2006/126/EÜ artiklist 7 ja I lisa punkti 3 alapunktist d, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra alates juhiloas nimetatud kuupäevast selliste juhilubade kehtivus, mis osutatud sätete kohaselt oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

2. Kui liikmesriik leiab, et juhilubade uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõikes 1 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või seitsmekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

3. Kui komisjon leiab lõike 2 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul juhilubade uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

4. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 juhilubade uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõiget 1 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva**

määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõikes 1 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 4

Määruses (EL) nr 165/2014 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artiklist 23, tuleb nimetatud artikli lõikes 1 sätestatud sõidumeerikute regulaarne kontroll, mis oleks vastavalt nimetatud lõikele tulnud või tuleks teha ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, teha hiljemalt seitsme kuu jooksul pärast kuupäeva, mil see oleks tulnud teha osutatud artikli kohaselt.

2. Kui juht taotleb juhikaardi pikendamist vastavalt kõnealuse artikli lõikele 1 ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, väljastavad liikmesriigi pädevad asutused uue juhikaardi hiljemalt kahe kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist, olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artiklist 28. Kuni kaarte väljastavad asutused on väljastanud juhile uue juhikaardi, kohaldatakse juhi suhtes kõnealuse määruse artikli 35 lõiget 2 *mutatis mutandis*, kui juht suudab tõendada, et taotlus juhikaardi pikendamiseks esitati vastavalt nimetatud määruse artikli 28 lõikele 1.

3. Kui juht taotleb juhikaardi asendamist vastavalt kõnealuse artikli lõikele 4 ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, väljastavad liikmesriikide pädevad asutused asenduskaardi hiljemalt kahe kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist, olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artikli 29 lõikest 4. Olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artikli 29 lõikest 5 võib juht jätkata juhtimist, kuni juhikaarte väljastav asutus on väljastanud juhile uue juhikaardi, kui ta suudab tõendada, et on tagastanud juhikaardi kahjustatuse või kasutamisel tekkinud tõrke tõttu pädevale asutusele ja on taotlenud selle asendamist.

4. Kui liikmesriik leiab, et määrusega (EL) nr 165/2014 nõutud sõidumeerikute regulaarne kontroll, juhikaartide pikendamine või asendamine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, seitsmekuulist ajavahemikku või uue juhikaardi väljastamiseks kohaldatavaid tähtaegu, või mistahes kombinatsioone neist ajavahemikest. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

5. Kui komisjon leiab lõike 4 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul sõidumeerikute regulaarne kontroll, juhikaartide uuendamine või asendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

6. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 sõidumeerikute regulaarse kontrolli, juhikaartide pikendamise või asendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1, 2 ja 3 mitte

kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1, 2 ja 3, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 5

Direktiivis 2014/45/EL sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2014/45/EL artikli 5 lõikest 1 ja artikli 10 lõikest 1 ning II lisa punktist 8, pikenevad või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra selliste tehnoülevaatuste tähtajad, mis oleks tulnud või tuleks osutatud sätete kohaselt teha ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

2. Olenemata direktiivi 2014/45/EL artiklist 8 ja II lisa punktist 8, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra selliste tehnoülevaatuse kontrollkaartide kehtivus, mis kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

3. Kui liikmesriik leiab, et tehnoülevaatuse tegemine või ülevaatustõendi väljastamine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või seitsmekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul tehnoülevaatuse tegemine või ülevaatustõendi väljastamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 tehnoülevaatuste tegemise või ülevaatustõendite väljastamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib liikmesriik alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 6

Määruses (EÜ) nr 1071/2009 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktidest b ja c, ei või pädeva asutuse poolt artikli 13 lõike 1 punktide b ja c alusel määratud tähtajad olla pikemad kui 12

kuud juhul, kui pädev asutus teeb kindlaks, et veoettevõtja ei vasta ajavahemikul 1. september 2020 kuni 30. aprill 2021 kõnealuse määruse artikli 5 punktides b ja c sätestatud nõuetele seoses sõiduki või sõidukitega, mis peavad veoettevõtjate käsutuses olema või mida nad peavad kasutama, või tuvastab määruse artikli 7 lõigetes 1 ja 2 osutatud ning seda eelarveaastat puudutavate raamatupidamise aastaaruannete või tõendite alusel, mis hõlmab kas tervikuna või osaliselt ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, et veoettevõtja ei vasta kõnealuse määruse artikli 3 lõike 1 punktis c sätestatud finantssuutlikkuse nõudele.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktidest b ja c, võib pädev asutus juhul, kui ta on teinud kindlaks, et veoettevõtja ei vasta ajavahemikul 28. maist 2020 kuni **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev]** määruse artikli 5 punktides b ja c sätestatud nõuetele seoses sõiduki või sõidukitega, mis peavad veoettevõtjate käsutuses olema või mida nad peavad kasutama, või kõnealuse määruse artikli 3 lõike 1 punktis c sätestatud finantssuutlikkuse nõudele, ja on veoettevõtjale kehtestanud tähtaja puuduste kõrvaldamiseks, võib pädev asutus seda tähtaega pikendada, tingimusel et see ei ole käesoleva määruse jõustumise ajaks möödunud. Selliselt pikendatud tähtaeg ei või olla pikem kui 12 kuud.

Artikkel 7

Määruses (EÜ) nr 1072/2009 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1072/2009 artikli 4 lõikest 2, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra selliste ühenduse tegevuslubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Tõestatud koopiad jäävad kehtima.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1072/2009 artikli 5 lõikest 7, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra selliste juhitunnistuste kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

3. Kui liikmesriik leiab, et ühenduse tegevusloa või juhitunnistuse pikendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu pärast 30. aprilli 2021 liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või seitsmekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ühenduse tegevuslubade või juhitunnistuste uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 ühenduse tegevuslubade või juhitunnistuste uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 8

Määruses (EÜ) nr 1073/2009 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 4 lõikest 4, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra selliste ühenduse tegevuslubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Tõestatud koopiad jäävad kehtima.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 8 lõikest 3, teeb lube väljastav asutus otsused vedajate poolt ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 esitatud liiniveoloataotluste kohta kuue kuu jooksul taotluse esitamise kuupäevast. Olenemata määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 8 lõikest 2 teatavad nende liikmesriikide pädevad asutused, kelle nõusolekut on taotluse kohta nimetatud artikli lõike 1 kohaselt küsitud, lube väljastavale asutusele oma otsusest taotluse kohta kolme kuu jooksul. Kui lube väljastav asutus ei ole vastust kolme kuu jooksul saanud, loetakse, et asutus, kelle poole pöörduti, on oma nõusoleku andnud ja lube väljastav asutus võib loa väljastada.

3. Kui liikmesriik leiab, et ühenduse tegevuslubade uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõikes 1 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või seitsmekuulisi ajavahemikke või mistahes kombinatsioone neist ajavahemikest. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ühenduse lubade uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 ühenduse tegevuslubade uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõiget 1 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõikes 1 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 9

Direktiivis (EL) 2016/798 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi (EL) 2016/798 artikli 10 lõikest 13, pikenevad või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra sellised ühtsete ohutustunnistuste uuendamise tähtajad, mis

oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Asjaomane ühtne ohutustunnistus jääb vastavalt kehtima.

2. Olenemata direktiivi (EL) 2016/798 artikli 12 lõikest 2, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra selliste ohutuslubade kehtivus, mis osutatud sätte kohaselt oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

3. Kui liikmesriik leiab, et direktiivi (EL) 2016/798 artikli 10 lõike 8 kohaselt välja antud ühtsete ohutustunnistuste uuendamine või ohutuslubade kehtivusaja pikendamine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või lõigetes 1 ja 2 sätestatud seitsmekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ühtsete ohutustunnistuste uuendamine või ohutuslubade kehtivusaja pikendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 direktiivi (EL) 2016/798 artikli 10 lõike 8 kohaselt välja antud ühtsete ohutustunnistuste uuendamise või ohutuslubade kehtivusaja pikendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 10

Direktiivis 2004/49/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2004/49/EÜ artikli 10 lõikest 5, pikenevad või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra sellised ohutustunnistuste uuendamise tähtajad, mis oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Asjaomased ohutustunnistused jäävad kehtima.

2. Olenemata direktiivi 2004/49/EÜ artikli 11 lõikest 2, pikenevad või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra sellised ohutuslubade uuendamise tähtajad, mis oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Asjaomane ohutusluba jääb vastavalt kehtima.

3. Kui liikmesriik leiab, et ohutustunnistuste või ohutuslubade uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda

ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või lõigetes 1 ja 2 sätestatud seitsmekuulisi ajavahemikke või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ohutustunnistuste või ohutuslubade uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 ohutustunnistuste või ohutuslubade uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 11

Direktiivis 2007/59/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2007/59/EÜ artikli 14 lõikest 5, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra alates loa kehtivusaja lõppemisest selliste vedurijuhilubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotavad kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

2. Olenemata direktiivi 2007/59/EÜ artiklist 16 ning II ja VII lisast, pikenevad või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra kõik sellised perioodilise kontrolli tegemise tähtajad, mis osutatud sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Sama direktiivi artiklis 14 osutatud vedurijuhiload ja artiklis 15 osutatud sertifikaadid jäävad kehtima.

3. Kui liikmesriik leiab, et vedurijuhilubade uuendamine või perioodiliste kontrollide tegemine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või lõigetes 1 ja 2 sätestatud seitsmekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul vedurijuhilubade uuendamine või perioodiliste kontrollide tegemine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 litsentside uuendamise või korraliste kontrollide tegemise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 12

Direktiivis 2012/34/EL sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Kui tegevusluba väljaandev asutus on näinud ette regulaarse läbivaatamise, siis olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 23 lõikest 2 pikenevad või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra kõik sellised regulaarse läbivaatamise tähtajad, mis kõnealuste sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

2. Olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõikest 3, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra alates igale ajutisele loale märgitud kehtivusaja lõppemisest selliste ajutiste tegevuslubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

3. Olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 25 lõikest 2, teeb tegevusluba väljaandev asutus otsuse loataotluste kohta, mis on esitatud ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, hiljemalt kümne kuu jooksul kogu asjakohase teabe, eelkõige sama direktiivi III lisas osutatud andmete esitamist.

4. Kui liikmesriik leiab, et regulaarse läbivaatamise tegemine või tegevusloa peatamise lõpetamine või uue tegevusloa väljaandmine juhul, kui tegevusluba on varem tunnistatud kehtetuks, on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või seitsmekuulist ajavahemikku või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

5. Kui komisjon leiab lõike 4 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul tegevusloa peatamise lõpetamine või uue tegevusloa väljaandmine juhul, kui tegevusluba on varem tunnistatud kehtetuks, on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

6. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 regulaarse läbivaatamise tegemise või tegevusloa peatamise lõpetamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5**

tööpäeva]. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 13

Raudteeveo-ettevõtjate tegevuslubade käsitlemine direktiivi 2012/34/EL alusel finantssuutlikkuse nõudele mittevastavuse korral

Olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõikest 1, kui tegevusluba väljaandev asutus leiab kõnealuses sättes osutatud ja ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 tehtud kontrolli põhjal, et raudteeveo- ettevõtja ei täida enam sama direktiivi artiklis 20 osutatud finantssuutlikkuse nõudeid, võib ta enne 30. aprilli 2021 otsustada asjaomase raudteeveo-ettevõtja tegevusluba mitte peatada või kehtetuks tunnistada, tingimusel et turvalisus ei ole ohustatud ning tingimusel, et järgneva kuue kuu jooksul on raudteeveo- ettevõtja piisav finantsiline ümberkujundamine reaalselt võimalik.

Artikkel 14

Direktiivis 96/50/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 96/50/EÜ artikli 6 lõikest 2, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra sellised arstliku läbivaatuse tähtajad, mis osutatud sätte kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021. Selle isiku laevajuhitunnistus, kes on kohustatud läbima arstliku läbivaatuse vastavalt sama direktiivi artikli 6 lõikele 2, jääb vastavalt kehtima.

2. Kui liikmesriik leiab, et arstliku läbivaatuse läbimine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõikes 1 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda lõikes 1 sätestatud ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või kuuekuulist perioodi või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

3. Kui komisjon leiab lõike 2 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul arstliku läbivaatuse tegemine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu ning mis ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

4. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 ühenduse tegevuslubade või juhitunnistuste uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid raskuste leevendamiseks, võib ta alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõiget 1 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõikes 1 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 15

Direktiivis (EL) 2016/1629 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi (EL) 2016/1629 artiklist 10, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra selliste liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

2. Olenemata direktiivi (EL) 2016/1629 artiklist 28, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra selliste dokumentide kehtivus, mis kuuluvad kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse ja mille liikmesriikide pädevad asutused on direktiivi 2006/87/EÜ alusel välja andnud enne 6. oktoobrit 2018 ning mis osutatud sätte kohaselt oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

3. Kui liikmesriik leiab, et liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse või lõikes 2 osutatud dokumentide uuendamine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 või lõigetes 1 ja 2 sätestatud seitsmekuulisi ajavahemikke või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et kõnealuses lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, kui see on iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine piirdub ajavahemikuga, mille jooksul liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste või lõikes 2 osutatud dokumentide uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatuks ning mis mingil juhul ei tohi olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse või lõikes 2 osutatud dokumentide uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid raskuste leevendamiseks, võib ta alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu on sätestatud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 16

Määruses (EÜ) nr 725/2004 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 725/2004 artikli 3 lõikest 6, pikenevad või loetakse pikendatuks kuni 30. juunini 2021 sadamarajatise turvalisuse perioodilise ülevaatuse tähtajad, mis osutatud sätte kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktidest 13.7 ja 18.6, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra, kuid mitte kauem kui 30. juunini 2021, kõik sellised 18- kuulised tähtajad eri tüüpi harjutuste läbiviimiseks, mis nende sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

3. Kui liikmesriik leiab, et sadamarajatise turvalisuse hindamine või määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktides 13.7 ja 18.6 osutatud eri tüüpi õppuste läbiviimine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu pärast 30. aprilli 2021 liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud ajavahemike ja tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda lõigetes 1 ja 2 sätestatud ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, tähtaega või kuuekuulisi perioode või nende mis tahes kombinatsiooni. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud ajavahemikke ja tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul sadamarajatise turvalisuse hindamine või eri tüüpi harjutuste läbiviimine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 olnud ja tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid sadamarajatise turvalisuse hindamise või määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktides 13.7 ja 18.6 osutatud eri liiki õppuste läbiviimise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Artikkel 17

Direktiivis 2005/65/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2005/65/EÜ artiklist 10, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra, kuid mitte kauem kui 30. juunini 2021, kõik sellised sadamate turvalisuse hindamiste ja sadamate turvalisuse plaanide läbivaatamise tähtajad, mis osutatud artikli kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

2. Olenemata direktiivi 2005/65/EÜ artikli 7 lõikest 7 ja III lisast, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra, kuid mitte kauem kui 30. juunini 2021, kõik sellised 18- kuulised tähtajad õppuste läbiviimiseks, mis osutatud lisa kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021.

3. Kui liikmesriik leiab, et sadama turvalisuse hindamiste või sadama turvalisuse plaanide läbivaatamine või õppuste läbiviimine on tõenäoliselt pärast 30. aprilli 2021 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID- 19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta vajaduse korral esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021, lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu või kuuekuulisi perioode või mistahes kombinatsioone neist ajavahemikest. Taotlus tuleb esitada komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2021.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud perioode ja tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul sadama turvalisuse hindamiste või sadamate turvalisuse plaanide läbivaatamine või õppuste läbiviimine võib jääda praktiliselt võimatuks ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID- 19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. septembrist 2020 kuni 30. aprillini 2021 sadama turvalisuse hindamise, sadama turvalisuse plaanide läbivaatamise või õppuste läbiviimise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riiklikke meetmeid tekkinud raskuste leevendamiseks, võib ta otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest enne **[käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 5 tööpäeva]**. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Artikkel 18

Määruse (EL) 2020/698 alusel tehtud otsused

Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide õigusi, mis tulenevad komisjoni otsustest, mis on vastu võetud vastavalt määruse (EL) 2020/698 artikli 2 lõikele 6, artikli 3 lõikele 3, artikli 4 lõikele 5, artikli 11 lõikele 4, artikli 16 lõikele 6 ja artikli 17 lõikele 5, ulatuses, milles need otsused reguleerivad eseme ja asjaomaste ajavahemike osas samu juhtumeid nagu käesolev määrus ja näevad ette ajapikendusi lisaks käesolevas määruses sätestatutele.

Kui need otsused reguleerivad eseme ja asjaomaste tähtaegade osas samu juhtumeid nagu käesolev määrus ega näe ette käesolevas määruses sätestatust pikemaid tähtaegu, kohaldatakse käesolevat määrust.

Artikkel 19

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates **[XX käesoleva määruse jõustumise kuupäev + 8 tööpäeva].**

Artikli 2 lõiget 6, artikli 3 lõiget 4, artikli 4 lõiget 6, artikli 5 lõiget 5, artikli 7 lõiget 5, artikli 8 lõiget 5, artikli 9 lõiget 5, artikli 10 lõiget 5, artikli 11 lõiget 5, artikli 12 lõiget 6, artikli 14 lõiget 4, artikli 15 lõiget 5, artikli 16 lõiget 5 ja artikli 17 lõiget 5 kohaldatakse alates **[XX käesoleva määruse jõustumise kuupäev].**

Käesoleva artikli esimene, teine ja kolmas lõik ei mõjuta artiklites 2–18 sätestatud tagasiulatuva jõu kohaldamist.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*president*